

„WOLNI I WYZWALAJĄCY”

List kręgu centralnego Domowego Kościoła, gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie,
na rok formacyjny 2019/2020

Droga Wspólnoto!

Temat roku formacyjnego „Wolni i wyzwalający” oraz znak tego roku będący herbem Krucjaty Wyzwolenia Człowieka (KWC) kierują nasze myśli ku dziełu zapoczątkowanemu 40 lat temu przez czcigodnego sługę Bożego ks. Franciszka Blachnickiego.

Krucjata Wyzwolenia Człowieka często kojarzy nam się jedynie z abstynencją od alkoholu, niekiedy rozumiemy ją jako pewien ciężar czy obowiązek. Stawiane pytania i podejmowane dyskusje w naszych wspólnotach na temat Krucjaty pokazują, że nie do końca jeszcze odkryliśmy, jakie są jej założenia i o co tak naprawdę w tym dziele chodzi. W gronie kręgu centralnego rozeznaliśmy, że tegoroczne spotkania kręgu na etapie formacji permanentnej, w nawiązaniu do tematu pracy rocznej, będą miały na celu odkrycie i pogłębienie znaczenia KWC i jej miejsca w formacji Domowego Kościoła.

Proponujemy, by każde spotkanie kręgu kończyło się modlitwą zawierzenia KWC. Jest to modlitwa do Niepokalanej Matki Kościoła ułożona przez ks. Franciszka Blachnickiego. Zawiera w sobie całą teologię, cel i metodę KWC. Niech zagłębianie się w jej treść pomoże nam lepiej zrozumieć ideę Krucjaty i skłoni nas do refleksji:

- **Jak rozumiem wolność?**
- **Jakie zniewolenia odkrywam w swoim życiu osobistym, małżeńskim i rodzinnym?**
- **Na jakim etapie drogi odkrywania i realizowania w życiu idealów Krucjaty jestem?**
- **Czy i na ile jest we mnie pragnienie i gotowość, by realizując postawę służby, podjąć dobrowolną abstynencję od alkoholu jako czyn miłości i podanie ręki bliźniemu?**

Niech tych kilka pytań stanie się najpierw okazją do rachunku sumienia oraz rozmowy z Jezusem podczas Namiotu Spotkania, a potem do dialogu małżeńskiego i podzielenia się swoimi przemyśleniami w czasie wrześniego spotkania kręgu.

Zdajemy sobie sprawę, że podejmowany temat dotyka wielu problemów i może rodzić dużo więcej pytań. W tym roku pracy formacyjnej pragniemy szukać odpowiedzi na te najbardziej nurtujące, by zrobić kolejny krok na drodze formacji **„do coraz głębszego zrozumienia i zrealizowania postawy posiadania siebie w dawaniu siebie Chrystusowi i braciom”** (z Aktu Konstytutywnego Ruchu Światło-Życie: <https://www.oaza.pl/akt-konstytutywny/>).

Ufamy także, że jako Domowy Kościół, gałąź rodzinna Ruchu Światło-Życie, zbliżymy się choć o krok do słów Założyciela wypowiedzianych przed laty:

„KWC jest w obecnej sytuacji prawdziwym testem weryfikującym dla Ruchu Światło-Życie. Jest sprawdzianem, czy Ruch poważnie traktuje swój najgłębszy charyzmat wyrażony w znaku Fos-Dzoe – Światło-Życie. (...) Jestem głęboko przeświadczony, że jeżeli Ruch Światło-Życie nie podejmie z głębokim przekonaniem i wielką gorliwością wezwania do służby wyzwolenia poprzez dzieło KWC, nie odpowie na skierowane do niego w obecnej chwili wezwanie Boże, nie odczyta należycie znaków czasu, nie spełni oczekiwań Papieża, Kościoła polskiego i narodu” (F. Blachnicki, *Charyzmat i wierność*, Carlsberg 1985, s. 202).

Zatem wyruszmy do walki o wolność i godność człowieka jako nowe wojsko Gedeona!

NIECO HISTORII...

Powołanie Krucjaty Wyzwolenia Człowieka postawił ks. Blachnicki jako zadanie przed odpowiedzialnymi i członkami Ruchu Światło-Życie w odpowiedzi na apel Jana Pawła II skierowany do Polaków u pragu pontyfikatu, 23 października 1978 r.:

„Proszę, abyście przeciwstawiali się wszystkiemu, co uwłacza ludzkiej godności i poniża obyczaje zdrowego społeczeństwa, co czasem może aż zagrażać jego egzystencji i dobru wspólnemu, co może

umniejszać jego wkład do wspólnego skarbcza ludzkości, narodów chrześcijańskich, Chrystusowego Kościoła”.

Krucjata została uroczysto ogłoszona w obecności Papieża, Jemu oddana i przez Niego pobłogosławiona podczas pierwszej pielgrzymki do Polski 8 czerwca 1979 r. w Nowym Targu.

Od tego momentu minęło 40 lat. **Warto uświadomić sobie, że słowa Jana Pawła II wypowiedziane w październiku 1978 r. są skierowane także do nas i są niezmiennie aktualne! Mówimy, że kochamy Jana Pawła II (w następnym roku będziemy obchodzić setną rocznicę jego urodzin), ale czy słuchamy i wprowadzamy w życie jego słowa? Ilu z nas – 50 tys. członków Domowego Kościoła – włączyło się w dzieło KWC?**

O CO CHODZI W KRUCJACIE?

Dlaczego „krucjata”?

KWC realizuje swój cel poprzez stworzenie „kolumny ratunkowej” ludzi dobrej woli, którzy mają podjąć walkę o tę „ziemię świętą”, jaką jest każdy człowiek odkupiony przez Chrystusa. **Słowo „krucjata” wskazuje na krzyż jako skuteczny znak ostatecznego zwycięstwa nad wszelkim złem. Krzyż, jako symbol dobrowolnej ofiary podjętej z miłości, jest jedyną drogą do skutecznego wyzwolenia innych. Aby wejść w tajemnicę krzyża, trzeba pokonać lęk, dlatego zadaniem Krucjaty jest wyzwolenie ludzi z lęku.**

Nie lękajcie się!

Ksiądz Franciszek Blachnicki wielokrotnie wskazywał, że **źródłem niewoli jest lęk w sercu człowieka, będący ucieczką od prawdy**. Wyzwolenie z lęku jest kluczem do wolności wewnętrznej człowieka. Dlatego słowa „Nie lękajcie się!” stały się hasłem KWC.

„Kto się nie boi, ten jest wolny, nawet kiedy znajduje się za kratami więzienia czy w obozie koncentracyjnym. To jest wolność synów Bożych, której nam nikt nie może odebrać, tylko my sami – przez lęk, przez strach. Wyzwolenie przez prawdę: «prawda was wyzwoli» (J 8,32). **Wyzwoli nas wtedy, gdy będziemy mieli odwagę mówić prawdę, domagać się prawdy, świadczyć o prawdzie, czynić prawdę. To jest prawdziwa Krucjata Wyzwolenia Człowieka. To jest wielkie zadanie naszego Ruchu**” (F. Blachnicki, <http://www.kwc.oaza.pl/o-drodze-wyzwolenia>).

Od abstynencji wielu do trzeźwości wszystkich

Nasz Założyciel mówił, że środek, który chcemy przyjąć, może się wydawać śmieszny, ale jest to środek bardzo prosty, dostępny dla każdego. **Ów prosty środek to abstynencja – całkowite i dobrowolne wyrzeczenie się alkoholu** jako napoju pod wszelką postacią i we wszelkiej ilości. Abstynencja nie obejmuje używania alkoholu w innym charakterze, np. jako lekarstwa, w celach liturgicznych oraz w potrawach. **Nie chodzi więc o zwalczanie alkoholu jako takiego, ale o zwalczanie zwyczaju picia alkoholu**. Podjęte zobowiązanie obowiązuje wszędzie, nie tylko w Polsce, ale także poza jej granicami – wszędzie mam być świadkiem wolności.

Dopiero życie dużej części społeczeństwa wolnej od lęku, zakłamania, ulegania złym obyczajom, może zaowocować skuteczną przemianą stylu życia całego narodu i chrześcijańskim poczuciem odpowiedzialności za życie rodzinne i zaangażowanie społeczne.

Modlitwa, post, jałmużna

Wyzwolenie jest możliwe tylko w Jezusie Chrystusie. Dokonuje się ono mocą Jego Ewangelii. Podstawowa droga Krucjaty oparta jest na trzech elementach:

- **ewangelizacji**, czyli głoszeniu z wiarą i mocą Jezusa Chrystusa, który wyzwala człowieka,
- **modlitwie** indywidualnej i wspólnotowej,
- **poście** rozumianym jako całkowita abstynencja od alkoholu.

Modlitwa i post stanowią serce programu działania Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. Taką drogę wskazał Chrystus apostołom, gdy doświadczali niemocy w walce ze złem. Modlitwa często jest jedynym środkiem

pomocy, kiedy po ludzku nic nie da się zrobić. Ona również przemienia „działaczy” w pokornych świadków Bożego działania, a zniewolonych przyprowadza do źródła życia.

Abstynencja jest **czynem miłości**, wyzwolenia, podania pomocnej dłoni słabszym. Godłem diakonii wyzwolenia są splecione dłonie. To znak, że chcę przyjść z pomocą tym, którzy sami nie potrafią sobie pomóc.

„Chrystus stawia nam pytanie: «czy miłujesz mnie więcej, aniżeli ci?». Jeżeli miłujesz więcej, to zrób coś więcej. Abstynencja nie jest twoim obowiązkiem. Jeżeli czasem wypijesz kieliszek wina przy jakiejś okazji, nie zgrzeszysz. Możesz, jesteś wolny. (...) Do wszystkich swoich wiernych natomiast, do swoich uczniów, Chrystus kieruje pytanie: «Czy miłujesz mnie więcej?». Jeśli tak, to z miłości złóż ofiarę. Wyrzeknij się tego, co dla ciebie jest dozwolone. Złóż ofiarę” (F. Blachnicki, www.kwc.oaza.pl/o-krucjacie-wyzwolenia-czlowieka).

Deklaracja KWC

Członkowie KWC zobowiązują się do niepicia, nieczęstowania i niekupowania alkoholu oraz w miarę możliwości do uczestniczenia w spotkaniach i wydarzeniach KWC. Tworzą tym samym środowiska nowej kultury i nowego stylu życia; uczą także świętowania i spędzania wolnego czasu bez alkoholu, w radości chrześcijańskiej. Wszystko to czynią w poczuciu odpowiedzialności za dobro narodu i w przekonaniu, że w ten sposób mogą podać rękę tym, którzy pragną się wyzwolić od wewnętrznego i zewnętrznego przymusu (por. deklaracja KWC).

Włączenie w KWC

Najbardziej znanym momentem złożenia deklaracji KWC jest nabożeństwo odpowiedzialności i misji sprawowane w trzynastym dniu oazy tj. Dniu Wspólnoty w ramach Oazy Wielkiej. Składając deklarację KWC najpierw idziemy do ołtarza w szpalerze wyciągniętych nad nami rąk, a już na następnym Dniu Wspólnoty sami taki szpaler z rąk tworzymy i cieszymy się, że kolejne osoby włączają się w dzieło Krucjaty.

Aby złożyć deklarację KWC nie trzeba jednak czekać do wakacyjnych rekolekcji, możemy to zrobić na każdych rekolekcjach podczas ostatniej Eucharystii, na każdym Dniu Wspólnoty w diecezji, rejonie, czy też podczas Eucharystii przeżywanej w gronie swojej wspólnoty.

Świadectwo

Widocznym wyrazem przynależności do KWC jest świadectwo konkretnego stylu życia jej członków. **„Każdy członek Krucjaty Wyzwolenia Człowieka jest żywym dowodem na wyzwalającą moc Boga, na to, że człowiek może zdecydować się na Nowe Życie, w którym realizuje ideały Nowej Kultury”** (M. Krulak, http://www.wieczernik.oaza.pl/arttykul/czyn-milosci_id1045).

Dla członków Domowego Kościoła – małżonków i rodziców – pierwszą i podstawową przestrzenią do dawania świadectwa są dzieci (i inni członkowie rodzin). Rodzice włączający się w dzieło Krucjaty pokazują dzieciom, że można i warto z czegoś zrezygnować – z miłości do Boga i bliźnich. W domu, gdzie nie ma alkoholu, gdzie nie jest on kupowany i stawiany na stole przy okazji posiłków czy uroczystości rodzinnych, łatwiej jest dzieciom zachować trzeźwość i wolność od innych zniewoleń. Dzieci są silniejsze psychicznie i emocjonalnie, potrafią oprzeć się namowom rówieśników, presji środowiska.

Odważne świadectwo wolnych ludzi jest szczególnie ważne teraz, gdy tak wiele zagrożeń czyha na rodzinę: konsumpcjonizm, seksualizacja dzieci, seksualizacja życia, przestrzeni publicznej, brak norm, wszechobecna choroba fonoholizmu, uzależnienie od internetu itd. (niektóre z tych tematów będą podjęte w tym roku w kolejnych numerach „Domowego Kościoła. Listu do wspólnot rodzinnych”). Modlitwa zawierzenia KWC może być inspiracją do modlitwy rodzinnej – włączenia dzieci w modlitwę w intencji tych, „którzy nie mogą już wyzwolić się o własnych siłach”.

Warto interesować się działaniami Krucjaty i włączać w różne inicjatywy podejmowane przez Ruch Światło-Życie w tej dziedzinie, jak choćby doroczna pielgrzymka KWC (w tym roku 29 września w Częstochowie: <http://kwc.oaza.pl/39-ogolnopolaska-pielgrzymka-kwc>), spotkania modlitewne i formacyjne członków Krucjaty, kampanie społeczne (dotychczas: „Nie piję, bo kocham”,

„Nierozerwalni”, „Cięża bez alkoholu”), rekolekcje (np. ORDW), szkolenia (np. dla Lokalnych Liderów Trzeźwości) itd. Aktualne informacje można znaleźć na stronach internetowych Ruchu. Tam też znajdziemy informację o możliwości prenumeraty kwartalnika KWC „Eleuteria”: <http://www.eleuteria.oaza.pl/>.

Warto też samemu wyjść z inicjatywą – podjąć konkretne działania w swojej parafii, rejonie itd., jak np. przygotowanie modlitwy w Tygodniu Modlitw o Trzeźwość lub w sierpniu, w którym Episkopat Polski wzywa do podjęcia abstynencji, organizowanie uroczystości religijnych i towarzyskich bez alkoholu (np. wesela, sylwester, bale karnawałowe), pomoc osobom uzależnionym, praca profilaktyczna wśród dzieci i młodzieży, prowadzenie akcji interwencyjnej w sklepach prowadzących sprzedaż alkoholu nieletnim itd.

„Dzisiaj w naszym społeczeństwie jedynie abstynenci to ludzie wolni. Gdziekolwiek się znajdują, w jakimkolwiek towarzystwie, nie mają żadnych kompleksów, żadnego poczucia niższości. Są swobodni, weseli i oni zwyciężają. Oni są wolni i oni wyzwalają” (F. Blachnicki, <https://www.oaza.pl/o-krucjacie-wyzwolenia-czlowieka/>).

KWC – OWOC FORMACJI

Nasz stosunek do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka jest swoistym lustrem, w którym możemy zobaczyć prawdę o nas samych i dać odpowiedź sobie na pytanie: **na jakim etapie formacji jesteśmy aktualnie i na ile świadomie jesteśmy w stanie wejść całym sobą w charyzmat Ruchu dany ks. F. Blachnickiemu? Wyzwolenie w Chrystusie, z którego wypływa dzieło Krucjaty to jego integralna część.**

Na etapie ewangelizacji i pilotowania małżeństwo pilotujące powstający krąg, żyjące charyzmatem Ruchu, powinno świadectwem swojego życia pokazać ideę życia w wolności. Ważne na tym etapie jest pokazanie dojrzewania do dawania siebie innym, gotowość do modlitwy za człowieka stojącego obok mnie oraz stawiania sobie wymagań na każdym etapie życia, a więc i na każdym etapie formacji. Para pilotująca poprzez swoje świadectwo służby i daru z siebie, świadectwo walki z wieloma własnymi zniewoleniami oraz uczestnictwa w dziele KWC, staje się potwierdzeniem dla małżeństw, które poznają drogę formacji w DK, że podjęcie ofiary abstynencji jest możliwe, radosne, daje wolność i przede wszystkim jest stylem życia, do którego są zaproszeni i mogą do niego stopniowo dorastać.

W kolejnych latach formacji, a zwłaszcza podczas realizacji tematów drugiego roku pracy (A i B) małżonkowie pogłębiają swoją duchowość wynikającą z sakramentu małżeństwa, opierając ją na fundamentach wiary. Drogę tę wyznaczają „Drogowskazy Nowego Człowieka” (tzw. „Dziesięć kroków ku dojrzałości chrześcijańskiej”). W dziewiątym kroku odkrywają prawdę, że **„Nowa Kultura polega na uwolnieniu człowieka od wszystkiego, co poniża jego godność, oraz na rozwijaniu wartości osoby i wspólnoty we wszystkich dziedzinach życia”** a także że **„jest ona dziś bardzo potrzebną formą świadectwa i ewangelizacji”**. To odkrycie prowadzi do deklaracji, że **„świadectwem w tej dziedzinie będzie ofiara całkowitej abstynencji od alkoholu, tytoniu i wszelkich narkotyków oraz szerzenie kultury czystości i skromności jako wyrazu szacunku dla osoby”**.

Podczas Eucharystii na zakończenie II roku pracy członkowie kręgu na tym etapie formacji wyrażają swoją akceptację dla prawd wiary i ich spójności z życiem wyrażonym w „Drogowskazach Nowego Człowieka”, a jednocześnie potwierdzają swoją decyzję dążenia do świętości w jedność ze współmałżonkiem na drodze Domowego Kościoła. Zapalona świeca oraz otrzymany tekst Drogowskazów i „Zasad DK” są znakiem akceptacji ich treści i decyzji podążania według wyrażonych tam prawd. To kolejny ważny etap naszej formacji – moment świadomej akceptacji i przyjęcia w całości charyzmatu Ruchu.

Szczególnym czasem owocowania świadectwa o dziele Krucjaty jest czas rekolekcji. W programie rekolekcji przeżywanych w ramach formacji podstawowej są zaplanowane specjalne konferencje poświęcone KWC. Jednak temat Krucjaty powinien być podejmowany podczas każdych rekolekcji (w różnym wymiarze – w zależności od typu rekolekcji), zawsze też powinna być możliwość złożenia deklaracji (np. podczas Eucharystii kończącej rekolekcje).

Zgodnie z zasadą „życie z życia” można zaprowadzić innych tylko tam, gdzie samemu się doszło. Dlatego **bardzo potrzebna jest troska o formację małżeństw posługujących na rekolekcjach. Pary diecezjalne powinny zadbać, by zarówno pary moderatorskie jak i animatorskie należały do KWC.** Świadectwo diakonii rekolekcyjnej, możliwość porozmawiania w każdej chwili o dziele Krucjaty, o życiu w wolności, o trudnościach i radościach, jest przestrzenią, którą powinniśmy stworzyć uczestnikom rekolekcji.

Podjęcie posługi a KWC

Domowy Kościół jako gałąź rodzinna Ruchu Światło-Życie wychowuje swych członków do odpowiedzialności, do wolności, do dojrzałości, dając jednocześnie czas i przestrzeń tego wzrostu. Zasady DK mówią nam, jakie **minimum** naszej dojrzałości jest potrzebne na każdym etapie naszej formacji. Znamy sformułowania, że **każde małżeństwo odpowiedzialne (od animatorów kręgu zaczynając) powinno kształtować w sobie postawę świadomego uczestnictwa w KWC** („Zasady DK”, p. 32), że od małżeństwa pełniącego posługę pary rejonowej oczekuje się włączenia w dzieło KWC, że para diecezjalna jest w KWC, a para filialna czy krajowa jest członkiem KWC. Nie możemy jednak zapominać, że na każdym etapie formacji powinien nam przyświecać cel **maksimum**, tj. postawa diakonijna – odpowiedzialność za innych, posiadanie siebie w dawaniu siebie, miłość, której wyrazem jest ofiara.

Na żadnym też etapie nie ma mowy o włączeniu się w dzieło KWC tylko na czas posługi lub ze względu na posługę – np. podpiszemy deklarację, gdy zostaniemy wybrani parą diecezjalną (i zostaniemy w niej tylko tak długo, ile będzie trwała posługa). Gotowość podjęcia posługi wiąże się z dojrzałością w tej dziedzinie, jest owocem przebytej formacji. Deklaracja dołączenia się tylko na czas posługi jest objawem niezrozumienia KWC jako integralnej części charyzmatu Ruchu, w którym uczestniczy Domowy Kościół. Warto uświadomić sobie postawę Założyciela, który już na etapie formowania młodzieży nie bał się stawiać bardzo konkretnych wymagań w tym temacie:

„Odwaga wiary jest szczególnym darem Bożym, darem, który otrzymaliśmy w naszym Ruchu Światło-Życie. (...) W czym się ta odwaga wiary wyraża? Przede wszystkim w odważnym stawianiu wymagań” (F. Blachnicki, *Prawda-Krzyż-Wyzwolenie*, Carlsberg 1985, s. 9).

Od zawsze temat KWC prowokuje do wielu pytań, dyskusji, niekiedy rodzi wątpliwości. Dlaczego? Bo dotyka konkretnych, stawia przed swoistym lustrem, pokazującym naszą (nie)dojrzałość. Warto, byśmy o tym dziele wiedzieli jak najwięcej, byśmy o nim czytali, opowiadali, dawali piękne świadectwo, a przede wszystkim z radością je podejmowali.

„Jeżeli nasza praca w oazach, w Ruchu Światło-Życie, jest pracą rzeczywistą, jeżeli w oazach działa Duch Święty, to potrzeba znaku zewnętrznego. Krucjata Wyzwolenia Człowieka musi wyjść z naszego ruchu. To jest logiczna konsekwencja, bo inaczej staniemy w pół drogi. (...) Musimy jeszcze bardziej się zmobilizować, poddać jednolitemu planowi działania i wielkodusznie, radośnie podjąć to wezwanie: «Serce wielkie nam daj, zdolne objąć świat». Trzeba nowych ludzi, którzy właśnie pokażą swoje nowe człowieczeństwo w świadectwie agape, w miłości ofiarnej, wyrzekającej się, podającej rękę słabym. (...) Każdy z nas musi dać Chrystusowi odpowiedź. Albo zaraz, albo później, po przemyśleniu sprawy. Niech to będzie odpowiedź modlitwy, która będzie wyznaniem naszej wiary w moc Chrystusa, ale niech to będzie także odpowiedź czynem. Ci z nas, którzy są gotowi, niech złożą Chrystusowi swoją deklarację włączenia się do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. A potem głośmy wszędzie odkrytą przez nas drogę ratunku. Bóg, nasz Pan nie przestał królować, działa nadal Jego moc i przez swoje narzędzia, przez nowe wojsko Gedeona, Bóg nas wyzwoli” (F. Blachnicki, <https://www.oaza.pl/o-krucjacie-wyzwolenia-czlowieka/>).

Niepokalana, Matko Kościoła! Wpatrując się w Ciebie, jako wzór Człowieka w pełni odkupionego i wyzwolonego i dlatego przez miłość bezgranicznie oddanego w Duchu Świętym Chrystusowi, uświadomiamy sobie wieloraką niewolę, w której są uwikłane nasze serca.

Pragnąc w pełni wyzwolić siebie i podać rękę naszym braciom oczekującym objawienia się w nich wolności synów Bożych, zbliżamy się do Ciebie i oddajemy się Tobie, aby wraz z Tobą, mocą tego samego Ducha, który bez przeszkód działał w Tobie, pełniej zrealizować swoją wolność w oddaniu się Chrystusowi a przez Niego – Ojcu.

W Twoje ręce składamy przyrzeczenie abstynencji od alkoholu i postanowienie całkowitego uniezależnienia się od niego, abyśmy mogli swoją wolnością wyzwalać naszych braci, którzy nie mogą już wyzwolić się o własnych siłach.

Pragniemy przez ten czyn miłości podać rękę i służyć naszym bliźnim, tak jak Chrystus, który z miłości ku nam uniżył samego siebie, przyjmawszy postać sługi. Oddajemy Ci całe dzieło Krucjaty Wyzwolenia Człowieka pragnąc, aby było ono Twoim dziełem i narzędziem w Twoim ręku dla wyzwolenia narodu.

Chcemy wraz z Tobą i z oddanym Ci całkowicie świętym Janem Pawłem II stanąć pod krzyżem Chrystusa, wyznając, iż tylko zjednoczenie z Nim w miłości, której wyrazem jest ofiara, może wyzwolić życiodajną i macierzyńską moc dla ratowania tych, którzy stali się niewolnikami dlatego, że utracili zdolność miłowania czyli posiadania siebie w dawaniu siebie.

Święty Stanisławie, Biskupie i Męczenniku, Patronie Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, natchnij nas odwagą w dawaniu świadectwa i męstwem w obliczu trudności i prześladowań, abyśmy bez lęku pracowali nad odbudową ładu moralnego w naszej Ojczyźnie.

Święty Maksymilianie Kolbe, naucz nas miłować braci kosztem ofiary z siebie. Amen.

W imieniu kręgu centralnego Domowego Kościoła:

Katarzyna i Paweł Maciejewscy
para krajowa DK

ks. Krzysztof Łapiński
moderator krajowy DK

Krościenko, 14 sierpnia 2019 r., we wspomnienie św. Maksymiliana Kolbego, patrona KWC

Materiały służące pogłębieniu treści KWC:

Pozycje ks. Franciszka Blachnickiego:

Krucjata Wyzwolenia Człowieka. Podręcznik, Kraków 2017.

Abstynenckie credo, Kraków 2009.

Wolni i wyzwalający, Kraków 2010.

Ewangelia wyzwolenia, Kraków 2001.

Godność osoby a czystość i wstydlivość, Kraków 2019.

Prawda-Krzyż-Wyzwolenie. Ku polskiej teologii wyzwolenia, Kraków 2017.

Postsovieticum czyli nie wolno ci być niewolnikiem, Kraków 2004.

Wyzwoleni w Chrystusie. Podręcznik ORDW i parafialnych rekolekcji Ewangelia Wyzwolenia, Kraków 2009.

Inne pozycje:

W. Danielski, *Wyzwoleni, by wyzwalać*, Kraków 2014.

G. Wilczyńska, *Wychowawca wolnych ludzi*, Kraków 2018.

Strony internetowe:

www.kwc.oaza.pl – strona Krucjaty Wyzwolenia Człowieka

www.eleuteria.oaza.pl – strona kwartalnika KWC „Eleuteria”

www.odwaga.org.pl – strona ośrodka „Odwaga” proponującego pomoc duchową i terapeutyczną osobom o niechcianych skłonnościach homoseksualnych oraz ich rodzinom

<http://www.dk.oaza.pl/archiwum/ListDKarch/127.pdf> – „Domowy Kościół. List do wspólnot rodzinnych”, nr 127 (temat numeru: Krucjata Wyzwolenia Człowieka – walka o twoją wolność)

http://www.wieczernik.oaza.pl/tematy/krucjata-wyzwolenia-czlowieka-185_id59 – „Wieczernik”, nr 122

Ważne daty w planie pracy Ruchu 2019/2020

Podsumowanie pracy rocznej DK 2019 – Rzeszów – 13-15 IX 2019 r.

Kongres diakonii KWC – Częstochowa – 28 IX 2019 r.

Pielgrzymka KWC – Częstochowa – 29 IX 2019 r.

Dni wspólnoty Ruchu Światło-Życie – 20 X, 8 XII 2019 r., 15 III, 26 IV 2020 r.

Dni wspólnoty diakonii diecezjalnych (DWDD) – 23 XI 2019 r., 28 III 2020 r.

Niepokalane Poczęcie NMP – Święto patronalne Ruchu Światło-Życie – 8 XII 2019 r.

Niedziela Świętej Rodziny – Święto patronalne Domowego Kościoła – 29 XII 2019 r.

Spotkanie odpowiedzialnych Domowego Kościoła – Zduńska Wola – 17-19 I 2020 r.

Kongregacja Odpowiedzialnych – Częstochowa – 28 II-1 III 2020 r.

Centralna Oaza Matka – Krościenko – 29 V-1 VI 2020 r.

Pielgrzymka Domowego Kościoła do Kalisza – 16 V 2020 r.

Podsumowanie pracy rocznej DK 2019 – Kodeń – 11-13 IX 2020 r.

Rekolekcje dla par diecezjalnych – Spała k/Tomaszowa Mazowieckiego – 4-6 X 2019 r.

Rekolekcje dla par rejonowych:

Filia lubelska – Nałęczów – 20-22 IX 2019 r.

Filia krakowska – Krościenko n/D. – 27-29 IX 2019 r.

Filia pelplińska – Straszyn – 27-29 IX 2019 r.

Filia poznańska – Rościno – 27-29 IX 2019 r.

Filia śląska – Wisła Idylla – 4-6 X 2019 r.

Filia warszawska – Brańszczyk n. Bugiem – 11-13 X 2019 r.

Rekolekcje dla wszystkich kapłanów – Krościenko – 25-28 XI 2019 r.